

ହିନ୍ଦୁବିଦ୍ୟା

୩

ପ୍ରକ୍ଷତ ପ୍ରସଂଗ

ସେଲପି ନିଶା ଏବେ
ସମସ୍ତଙ୍କୁ କବଳିତ କରିଛି।
କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ଏହି ନିଶା
ବହୁତ ଆଗରୁ ଥିଲା। ପୁଣି
କେବଳ ମଣିଷଙ୍କ ଭିତରେ
ନୁହେଁ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ବି ଥିଲା...

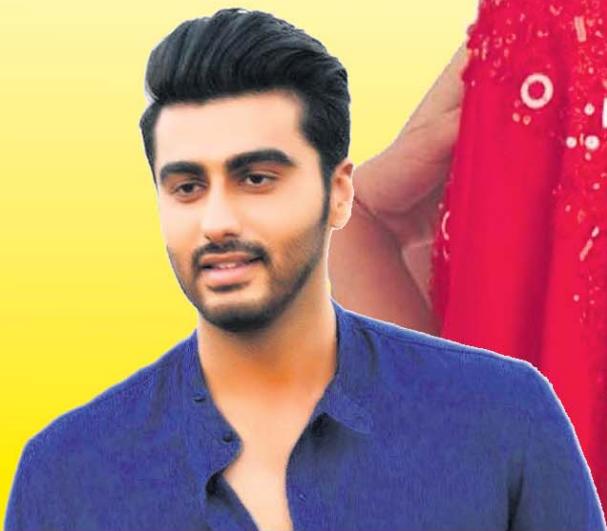

ସେଲପି

ଏବେ ନୁହେଁ, ଅନେକ ଆଗରୁ

୪

ସିନେମା

ନବରାତ୍ରି ଓ ବାସ୍ତୁ

ନିବରାତ୍ରିର ପବିତ୍ର ଉଷବରେ
ମା'ଙ୍କର ନଥ ରୂପର ହୁଏ ପୂଜା ।
ଏହି ପୂଜା ସମୟରେ ଯଦି
କିଛିକା ବାସ୍ତ୍ଵଶାସ୍ତ୍ର ଉପରେ ଥାନ
ଦିଆୟାଏ, ତେବେ ମନୋବାଞ୍ଚିତ
ଫଳ ନିଶ୍ଚଯ ପ୍ରାପ୍ତି ହେବା
ତା'ସହ ଘରକୁ ସୁଖ, ଶାନ୍ତି ଓ
ସମୃଦ୍ଧି ଆସିବ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ
ରହିଛା । ପ୍ରୁଥମତ୍ତେ ମା'ଙ୍କୁ ଘରକୁ
ସାଗତ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଘରକୁ
ବିଶେଷଭାବେ ସଫା କରିବୁ
ଘରର ଅଦରକାରୀ ଠଥା ଅଳିଆ
ଜିନିଷକୁ ବାହାର କରିବୁ । ପୁରୁଣା
ଛିଣ୍ଡା ଜୋଡା ଚପଳ ଥିଲେ ତାକୁ
ବାହାର କରିବୁ । ଧୂପଦାପରେ
ଘରର ବାତାବରଣକୁ ସୁନ୍ଦର
କରିବୁ । ପୂଜାସ୍ଥାନ ସଫା ରହିବା
ଜୁଗରୀ । ଘରେ ପୂଜା ପୂର୍ବ ଦିଗରୁ
ପୁହଁ କରି କରିବା ଉଚିତ । ମା'ଙ୍କ
ମୂରଁ ଉପର ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ରଖିବୁ
ଯେମିତିକି ତାଙ୍କ ମୁହଁ ଦକ୍ଷିଣମୁଖୀ
ହେବ । ଅଖଣ୍ଡ ଦାପକୁ ଦର୍ଶିଣ
ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ଜଳାନ୍ତୁ । ପୂଜା
ପୂର୍ବରୁ ହଳଦୀ କୁମରୁମରେ ସ୍ଥତିକ
ଚିନ୍ମ କରିବୁ । ଯଦ୍ବାରା ଘରେ
ସକାରାନ୍ତକ ଉର୍ଜା ପ୍ରବାହିତ ହୁଏ ।
ପୂଜାସ୍ଥାନର ସାଜସଜ୍ଜା ଉପରେ
ବିଶେଷ ଧାନ ଦିଆନ୍ତୁ । ସେଠାରେ
ଧଳା, ଜଷତିହଳଦିଆ, ସବୁଜ ପରି
ରଙ୍ଗର ପେଣ୍ଠି ହୋଇଥିଲେ ଭଲ ।
ମା'ଙ୍କ ପୂଜା ପାଇଁ ତାଜା ଲାଲ
ରଙ୍ଗର ଫୁଲ ବ୍ୟବହାର କରିବୁ

ଏ ସମ୍ବାଦର ଲାଖିଫଳ

ଜ୍ୟାତିର୍ବଦ୍ୟା ବିଶାରଦ
ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ମହାପାତ୍ର

ଅକ୍ଷୟାବତ ୧୮-୨୪

ମୁଖ୍ୟ ପିଲିଳା ଗୋଲା ମେଡ଼ାଲ

ଖେଳକୁଡ଼ ହେଉ କି ପାଠସାହି ଯିଏ ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ, ସେମାନଙ୍କୁ ମିଳିଥାଏ ଗୋଲୁ ମେଡାଲ୍ ବା ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ପଦକ । ଏମିତି କି ସାହସିକତାର କାମ କଲେ ବି ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ପଦକ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥାଏ । ତେବେ ଜାଣି ଆଶ୍ୱର୍ୟ ହେବେ ମଣିଷ ପାଉଥିବା ଏହି ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣପଦକ ଏବେ ଏକ ମୂଷା ପାଇଛନ୍ତି । ବିଶ୍ୱାସ ନ ହେଲେ ବି କଥାଟି ସତ । ମୂଷାଟି ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଏହି ପଦକ ପାଇଛନ୍ତି ସେ କଥା ଜାଣି ଆହୁରି ଆଶ୍ୱର୍ୟ ଲାଗିବ । କାରଣ ମୂଷାଟି ତା'ର ଦୁଃଖାହସିକ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଏହି ମେଡାଲ୍ ପାଇଛନ୍ତି । ଘଣଶାଟି ଘଟିଛି ବ୍ରିଟେନ୍ମରେ । ଏଠାରେ ଆପ୍ରିକୀୟ ପ୍ରମାତରି ଉଚ୍ଚ ମୂଷା ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ ଜୀବନ ବଞ୍ଚାଇଛନ୍ତି । ମୂଷାଟି କଥେତିଆରେ ନିଜର ପ୍ରଖ୍ୟାତ ପ୍ରାଣଶକ୍ତି ବଳରେ ଖାଣ୍ଡଟ ବାରୁଦଭରା ସୁତଙ୍ଗକୁ ଖୋଜି ବାହାର କରିଥିଲା । ଏହାଥାହିତ ୭୮ଟି ଜୀବତ ବିଶ୍ୱାସକ ମଧ୍ୟ ଖୋଜି ବାହାର କରିଥିଲା । ଫଳରେ ହଜାର ହଜାର ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ଥିବା ବଡ ବିପଦ ଲାଗିଥିଲା । ଏହି ସାହସ୍ରା ମୂଷାର ନାମ ହେଉଛି 'ମାଗାବା' । ବ୍ରିଟେନର ଚାରିଟି ସଞ୍ଚା ଯିତିଏସ୍ୱ ଏହି ମୂଷାକୁ ତା'ର ସାହସିକତା ପାଇଁ ଗୋଲୁ ମେଡାଲ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ମାଗାବାକୁ ଏହି କାମ ପାଇଁ ଏପିଓପିଓ ନାମକ ଚାରିଟି ସଞ୍ଚା ତାଳିମ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା । ସାଧାରଣ ମୂଷାକୁ ଉଚ୍ଚ ମୂଷାର ଆକାର ବଡ଼ । ଏହାର ଓଜନ ପ୍ରାୟ ୧.୨ କି.ଗ୍ରା । କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ୱାସକ ଉପରେ ଚାଲିମିର ଗଲା ବେଳେ ବି ଏହାର ଓଜନରେ ବିଶ୍ୱାସ ହୋଇ ନ ଥାଏ । ମାଗାବାକୁ ଏଭିତି ତାଳିମ ମିଳିଛି ଯେ, ସେ ମାତ୍ର ଖାଣ୍ଡଟ ମିନିଟରେ ଏକ ଚେନିସ୍ କୋର୍ଟ ଭଳି ଏରିଆକୁ ସୁଦ୍ଧି ଯାଞ୍ଚ କରିପାରେ । ମାଗାବା ଏବେ 'ହାରୋ ର୍ୟାର୍' ନାମରେ ବି ପରିଚିତ ।

ସମ୍ବାଦକ: ଉଥାଗତ ସତପଥୀ

ବିଶ୍ୱାସ ୩୦

The image shows the cover page of the Odisha Health app. It features a man and a woman smiling at the camera. In the background, there is a bowl of food, a water bottle, and some fruits like apples and bananas. The text "ଓଡ଼ିଶା ହେଲ୍ଥ" is prominently displayed in Odia script.

ଛୁଟିଦିନ ଭଲ ବିତେ ହାତେ ଥିଲେ ଛୁଟିଦିନ
 ଗୋଟିଏ ହାତରୁ ଆଉ ଏକ ହାତକୁ ଯାଏ
 ସଭିରୁଁ ପଡ଼ନ୍ତି ଦେଇ ମନ ।
 ନିଆରା ପ୍ରସଙ୍ଗ ସାଙ୍ଗକୁ ଗପକବିତା
 ସିନେମା ପୃଷ୍ଠାର ରଜିସ୍ କଥା
 ପୁଣି ମନ ଜିଣି ନିଷ ବ୍ୟାକପେଜ
 କାର୍ତ୍ତିନ କରନ୍ତ ଓ ହସକଥା ।
 -ସୀମା ପରିଷା, ସମ୍ବଲପୁର

ସେଲ୍ଫି

ଏବେ ମୁଣ୍ଡେଁ, ଅନେକ ଥାଗରୁ

ଆଜିର ସମୟରେ ସେଲ୍ଫି ଶବ୍ଦଟି କାହା ପାଇଁ ଅଜଣା କି ଅଶ୍ଵଣା ନୁହେଁ । ବିଶେଷକରି ଯୁବପିତ୍ରଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଏକ ଅତି ପରିଚିତ ଶବ୍ଦ । କେହିକେହି ତ ଆଜିର ସମୟକୁ ସେଲ୍ଫିର ଯୁଗ ବୋଲି ବିକଷିଥାନ୍ତି । ଟେକ୍ନୋଲୋଜିର ବିକାଶ ସହିତ ସ୍ମାର୍ଟଫୋନ୍‌ର ବ୍ୟବହାର ସେଲ୍ଫି ପ୍ରେଣ୍ଟ୍ ଅଧିକ ସହଜ କରିଦେଇଛି । ତେବେ ଆମେ ଯଦି ଭାବିବା ଯେ, ସ୍ମାର୍ଟଫୋନ୍ ଆସିବା ପରେ ବା ମୋବାଇଲ୍ ଫୋନ୍ ଉତ୍ତରିତ ହେବା ପରେ ହିଁ ଏହି ସେଲ୍ଫି ସଂକୁଚିତ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି ତା'ହେଲେ ଆମେ ଭୁଲ୍ ଭାବିବା । କାରଣ ସେଲ୍ଫିର ଲାଇସାଏ ଆଜି ବା କାଲିର ନୁହେଁ, ଶବ୍ଦଶବ୍ଦ ବର୍ଷ ତଳର ।

ବିଶ୍ଵର ପ୍ରଥମ ସେଲ୍ଫି : ଆଜି ଆମେ ସଭିଏଁ ସେଲ୍ଫି ନେବାରେ ବ୍ୟୟୁ । ହେଲେ ଆମେ

ଏକଥା ଜାଣିଲେ ଆଶ୍ୱର୍ୟ ହୋଇଯିବା ଯେ, ବିଶ୍ଵର ପ୍ରଥମ ସେଲ୍ଫି ନିଆୟାଇଥିଲା ଉନବିଶ ଶତାବ୍ଦୀର ପ୍ରଥମାର୍ଦ୍ଦରେ ଅର୍ଥାତ୍ ୧୮୮୫ ମସିହାରେ । ଏହି ସେଲ୍ଫି ନେଇଥିଲେ ଆମେରିକାର ପ୍ରସିଦ୍ଧ କେମିଷ୍ଟ୍ ରବର୍ଟ କର୍ଣ୍ଣିଅଥ୍ସା । ରବର୍ଟ ଜଣେ କେମିଷ୍ଟ୍ ହୋଇଥିଲେ ବି ଫଟୋଗ୍ରାଫିରେ ତାଙ୍କର ଘୋକ ଥିଲା । ସେ ସବୁବେଳେ ନିଜ ପାଖରେ ଗୋଟିଏ କ୍ୟାମେରା ରଖୁଥିଲେ । ବିନକର କଥା । ତାଙ୍କର ଆସିଥାଏ ନଥାଏ । ସପ୍ତାହ ପାଇଁ ଛୁଟିନେଇ ଘରରୁଯାଇଥାଏ । ସେତିକିବେଳେ ରବର୍ଟଙ୍କ ନିଜର ଏକ ଫଟୋ ଦରକାର ପଡ଼ିଲା । କ୍ୟାମେରା ସିନା ଅଛି । ହେଲେ ଫଟୋ ଉଠେଇବ କିଏ ? ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡକୁ ଗୋଟେ ବୁଝି ଛୁଟିଲା । ସେ ଭାବିଲେ ମୁଁ ମୋ ନିଜ ଫଟୋ ଉଠେଇ ପାରିବି କଣ୍ଠ ପାଇଁ ? ବାସ୍ତବ, ସେ ଚେଷ୍ଟାକଲେ । ଦୁଇଦିନ ଲାଗିଥିଲା ତାଙ୍କର ନିଜ ଫଟୋ ନିଜେ ଉଠେଇବା ପାଇଁ । ଅନେକ ଭୁଲ ପୋକୁ ଆସିବା ପରେ ଶେଷରେ ଗୋଟିଏ ଭଲ ପୋକୁ ମିଳିଥିଲା ତାଙ୍କୁ । ସେହି ଫଟୋଟିକ୍ ଗବେଷକମାନେ ବିଶ୍ଵର ପ୍ରଥମ ସେଲ୍ଫି ବୋଲି ଦାବି କରନ୍ତି । ରବର୍ଟଙ୍କ ସେହି ଫଟୋଟି ଏବେ ସୁନ୍ଦର ଲାଇସ୍ଟ୍ରେର ଅପ୍ରକଳ୍ପନାରେ ମହାକୁଦ ହୋଇ ରହିଛି ।

ପ୍ରଥମ ସେଲ୍ଫି କିଶୋରୀ : ଗୋଟିଏ ସର୍ବେଷଣରୁ ଜଣାଯାଇଛି ଯେ, ତିନ୍ଦକର ବା କିଶୋରୀ ତୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଯୁବତୀ ତଥା ମହିଳାମାନଙ୍କର ସେଲ୍ଫି

ପ୍ରଥମ ପସାଦ । ତେବେ ମହିଳା ବା କିଶୋରୀ ତଥା ଯୁବତୀମାନଙ୍କର ନିଜର ଫଟୋ ନିଜେ ଉଠେଇବାର ନିଶା ଆଜି ବା କାଲିର ନୁହେଁ । ତଥ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ୧୯୦୦ ମସିହାରେ ଜଣେ ମହିଳା ନିଜେ ନିଜର ଫଟୋ ଉଠେଇଥିଲେ । ଅବଶ୍ୟ ସେହି ମହିଳାଙ୍କର ନାମ ତଥା ପରିଚୟ ଅବ୍ୟବଧି ଜଣା ପଡ଼ିଲାହିଁ । ତେବେ ଏହାର ପ୍ରାୟ ୧୪ବର୍ଷ ପରେ ଜଣେ ୧୩ ବର୍ଷାବ୍ୟା କିଶୋରୀ ସେଲ୍ଫି ନେଇଥିବା ରେକର୍ଡ ମହାକୁଦ ରହିଛି । ଏହି କିଶୋରୀ ଜଣକ ହେଉଛନ୍ତି ବୁଝିଆର ସାର ଦ୍ୱିତୀୟ ନିକୋଲାସଙ୍କ କନିଷ୍ଠା କନ୍ୟା ଆନାପ୍ରେସିଆ ନିକୋଲାୟେଇନା । ଜଣେ ବାନ୍ଧବୀଙ୍କ ନିକଟରୁ ତାଙ୍କର ଏକ ଫଟୋ ପଠେଇବା ପାଇଁ ଆନାପ୍ରେସିଆ ଏପରି କରିଥିଲେ । ତେବେ ଏଥାପାଇଁ ତାଙ୍କ କିନ୍ତୁ କମ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡ଼ି ନଥାଇଲା । ସେ ପ୍ରଥମେ କ୍ୟାମେରାକୁ ଏକ ଖୁବିରେ ବାହିଥିଲେ । ପୁଣି ନିଜର ପୋର ଠିକ୍ କରିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଆଇନାର ସାହାଯ୍ୟ ନେଇଥିଲେ । ଅନେକ କଷାୟତ କରିବା ପରେ ଯାଇ ସେ ତାଙ୍କର ଫଟୋ ଉଠେଇବାରେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ । ଆଉ ବାନ୍ଧବୀଙ୍କ ନିକଟରୁ ଫଟୋଟିକ୍ ପଠେଇବାରେ ଯେ, ମୁଁ ନିଜେ ମୋ ଫଟୋ ଉଠେଇଛି । ଅବଶ୍ୟ ଆଇନାର ସାହାଯ୍ୟ ନେଇଛି । ତଥାପି ହାତ ଥରୁଥିବାରୁ ଫଟୋଟି କିମ୍ବା ଖରାପ ଭାବିଛି ।

ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀଙ୍କ ସେଲ୍ଫି ପ୍ରବୃତ୍ତି: ସେଲ୍ଫି ପ୍ରବୃତ୍ତି କେବଳ ମଣିଷର ତାହା ନୁହେଁ । ପ୍ରାଣୀମଙ୍କ ଶୈତାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ଫଟୋ ନିଜେ ଉଠେଇବାର ପ୍ରବୃତ୍ତି ରହିଛି । ଏକଥା କହନ୍ତି, ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀ ଫଟୋଗ୍ରାଫର ତେବେତ୍ର ସ୍ଥାନର । ସେ ତାଙ୍କର ଏକ ଅନୁଭୂତି ବନ୍ଧାଣି କହନ୍ତି ଯେ, ୨୦୧୫ ମସିହାରେ ସେ ଲାଗେଇଥିଲେ ଜଙ୍ଗଲରେ କାମ କରୁଥିଲେ । ଥରେ ସେ ତାଙ୍କ ଶିବିରରେ କ୍ୟାମେରାଟିକ୍ ଛାଡ଼ି ଯାଇଥାନ୍ତି । ସେହି କ୍ୟାମେରାଟି ପଡ଼ିଗଲା ମାକାଓ ପ୍ରଜାତିର ଗୋଟିଏ ମାଙ୍କଡ଼ ହାତରେ । ଏକଥା ଦେଖୁ ତରିଗଲେ ସେ । କାରଣ ମାଙ୍କଡ଼ଟି ହୁଏତ କ୍ୟାମେରାଟିକ୍ ଭାଙ୍ଗିଦେଇପାରେ । ବନ୍ଧୁକଷ୍ଟରେ ସେ ମାଙ୍କଡ଼ ନିକଟରୁ କ୍ୟାମେରା ଉତ୍ତରାନ୍ତରେ କଲେ । ତେବେ କ୍ୟାମେରାରେ ସେ ଯାହା ଦେଖୁଥିଲେ ସେଥିରେ ତାଙ୍କର ଆଶ୍ୱର୍ୟର ସାମା ରହିଲା ନାହିଁ । ସେଥିରେ ମାକାଓ ନିଜର ସେଲ୍ଫି ଉଠେଇଥିଲା । ଗୋଟିଏ ନୁହେଁ, ଶହେର ଅଧିକ ଦ୍ୱାରା ନେଇଥିଲା ସେ ।

ସମ୍ବାଦନାର ଅନ୍ୟ ନାମ ସୁଶାନ୍ତ

ଆବଶ୍ୟକତା ହିଁ ଉଭାବନର ଜନନୀ । ତେବେ ବହୁ ପରୀକ୍ଷା ନିରୀକ୍ଷା ପରେ ଜଣେ ଯୁବ ବିଜ୍ଞାନୀ ଓ କାରିଗରି କୌଣସିଲରେ ଦଶତା ପାଇଁ ଜାତୀୟ ଓ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ପ୍ରତିଭାର ଅନେକ ଥର ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପୂର୍ବତ୍ତୁ ହୋଇଛନ୍ତି । ସେ ହେଲେ ସୁଶାନ୍ତ ପଞ୍ଜନାୟକ । ଜନ୍ମ ତାତୀ । ୩୧୯୯୩ ମସିହାରେ । ପିତା ନରସିଂହ ପଞ୍ଜନାୟକ ଜଣେ ପ୍ରାଣୀ ଚିକିତ୍ସକ । ମା' ରାଜଶ୍ରୀ ପଞ୍ଜନାୟକ ଜଣେ ସୁରୁହିତୀ । ଘର ଭୁବନେଶ୍ୱରର ଆଗାର୍ୟ ବିହାରରେ । ତେବେ ଯୁବ ବିଜ୍ଞାନିକ ସୁଶାନ୍ତଙ୍କ କେତୋଟି ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରକଳ୍ପ ପାଇଁ ସେ ଦେଶ ବିଦେଶରେ ନିଆରା ପରିଚୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି । ସେ କୁହାନ୍ତି ଯୁନିଟ -୮ D.A.V ସ୍କୁଲରେ ପଡ଼ୁଥିବା ବେଳେ ଯେତେବେଳେ ବଳକା ସମୟ ମିଳେ ପରେ କେତେକ ଲାଲୋକ୍ତେଜିକ ଯନ୍ତ୍ରପାତି ଓ ଖେଳନାକୁ ଭାଙ୍ଗି ପୁଣି ଯେତିବା ବେଳେ ତାହା କେତେକ ମୁଢି ଯନ୍ତ୍ରପାତି ରୂପ ନେଉଥିବାରୁ ମତେ ଆନନ୍ଦ ମିଳିଥାଏ ଏବଂ ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ଅଧିକ ଜାଣିବା ପାଇଁ ମନରେ ଆଗ୍ରହ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଥିଲା । ମୋର ଏକ ପ୍ରୋକେକ୍ଟ ବ୍ରେଦିଙ୍ଗ ସେନ୍ସର ଆପାରେଟେସନ୍ ଜଣେ ପକ୍ଷାପାତ ରୋଗୀ କିପରି ନିଶ୍ଚାପ ପ୍ରଶାସରେ ଏକ ହିଲ ଚେଯାରକୁ ଗଠିଶାଳ କରିପାରିବେ ଏଥରେ ସଫଳତା ପାଇଥିଲି । ପୁଣି 'ଆକ୍ରିଭେଷ୍ଟ ପ୍ଲଟ ଡେଇକିଲ' ଏକ ପ୍ରକଳ୍ପ କରି ସଫଳତା ମଧ୍ୟ

ପାଇଲି । ଏହିତରେ କୌଣସି ମହିଳା ବିପଦ ବେଳେ କେହି ଆକ୍ରମଣକାରୀ ଶତ୍ରୁଙ୍କଠାରୁ ନିଜକୁ କିପରି ରକ୍ଷା କରିପାରିବେ ସେଥିପାଇଁ ଏକ ନୂଆ ଯନ୍ତ୍ର '୪୧-ଖାତ' ତିଆରି କରିଛି । ଯାହା ଏକ ମାଲକ୍ଷୀ ହିତର । ପ୍ରାୟ ବୁଲଶିହ ତିର୍ଗ୍ରୀ ବେଳେରେତର ସୃଷ୍ଟି ହେବା ଦ୍ୱାରା ଆକ୍ରମଣକାରୀଙ୍କୁ ଶିଳ୍ପାଦାତ ଦେବ । ସେହିପରି ଆଉ ଏକ ପ୍ରକଳ୍ପ ଯାହାକି ଭ୍ରମଣକାରୀଙ୍କ ଜୀବନ ବଞ୍ଚିବାରେ ସହାୟକ ହୋଇପାରିବ । କୌଣସି ମୋଟର ଗାଡ଼ି ଅନ୍ଧାରରେ ଖାଲଖମା କିମ୍ବା ଘାଟି ରାସ୍ତାରେ ଯିବାବେଳେ ଏପରି ଦୁର୍ଘଟଣାରୁ କିପରି ଆପେ ଆପେ ପୂରନ୍ତିର ଭାବେ ଅନ୍ତକି ଯିବ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଆଉ ଏକ ପ୍ରକଳ୍ପ ତିଆରି କରିଛି ଯାହା କି ମୋବାଇଲ ବ୍ୟବହାରକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ସହାୟକ ହୋଇପାରିବ । ଖୁବ ଅଛୁ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଏଲଙ୍କି, ସୋଲାର ଲାଇଟ୍‌ରୁ ବ୍ୟାଟେରୀ କିପରି ଆପେ ଆପେ ଗାର୍ଜ ହୋଇ ମୋବାଇଲକୁ ଶିକ୍ଷି ଯୋଗାଇବାରେ ସହାୟକ ହେବ । ଏହା ମୋବାଇଲର ଏକ ଖୁବ୍ ଖୋଲ ମଧ୍ୟରେ ରହିବ । ଏହାର

ଏକ ନମୁନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛି । ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଏପରି ବୈଜ୍ଞାନିକ କାର୍ଯ୍ୟ ଦଶତା ପାଇଁ । ୨୦୧୭ରେ ନାଥା ଆମେରିକା ପକ୍ଷରୁ ପୂର୍ବତ୍ତୁ ହୋଇଥିଲି । ମୁଣ୍ଡ ଆଇ. ଆଇ. ଏମ. ଅହମଦବାଦରୁ ତିନି ଥର ପୂର୍ବତ୍ତୁ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏକ ବିଜ୍ଞାନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମରେ ପୂର୍ବତ୍ତନ ରାସ୍ତାପତି ତ ଏପିଲେ ଅବଧୁଳ କଲାମଙ୍କ ସହିତ ଭାବ ବିନିମୟ କରିବାର ମୁଯୋଗ ମତେ ଅଧିକ ପ୍ରେରଣା ଦେବା ସହ ଅବିଶ୍ୱରଣୀୟ କରିପାରିଛି । ଜଣେ ଯୁବ ଉଦ୍ୟୋଗୀ ଓ ଟେକ୍ନୋଲୋଜି ଛାତ୍ର ଭାବେ ପଢ଼ୁଛି । ବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ପର୍କରେ ସର୍ବଦା ନୂଆ ନୂଆ ତଥ୍ୟ ଜଣିବା ପାଇଁ ପରାକ୍ରମ ନିରୀକ୍ଷା କରିଥାଏ । ସମାଜରେ କିପରି ଏହି ନୂତନ ପ୍ରକଳ୍ପ ଆମ୍ବାତ ହୋଇପାରିବ । —ବନବିହାରୀ ବେହେରା

ସୁଖଶାନ୍ତିରେ ରହିବା ପାଇଁ ଖାଲି
ଘରଟିଏ କରିଦେଲେ ହେବ ନାହିଁ ଘରର ରଙ୍ଗ ଆସବାବପତ୍ର ଓ କେଉଁ କାଗାରେ ରଖିବେ
ସେବରୁ ମଧ୍ୟ ଜରୁରୀ । ଯାହା ଘରକୁ ଆକର୍ଷଣୀୟ କରିବା ସହିତ ମନକୁ ବିଶାନ୍ତ ଦେଇଥାଏ... ।

→ କଳା ଓ ଧଳାର କମିନେସନ୍ ଖୁବ ପୁରୁଣା । ହାଲକା ଧୂର ରଙ୍ଗର କାନ୍ଦ ସାଙ୍ଗକୁ କଳାଧଳାର ଆସବାବପତ୍ର ଘରକୁ ଭିନ୍ନ ଲୁକ ଦେଇଥାଏ ।

→ ହାଲକା ବାଦାମୀ ରଙ୍ଗର କାନ୍ଦ ଆଉ ତା' ସାଙ୍ଗକୁ କାଠ ତିଆରି ଚରାଣ ବା କାଠ ନହେଲେ ବି ଉଡେନ୍ ଫ୍ଲେରିଂ ଲୁକକୁ ଆଜିକାଲି ବେଶି ପସନ୍ କରାଯାଇଛି । ଏଥରେ ଧଳା ରଙ୍ଗ ଆସବାବପତ୍ର, ସୋପା ଓ କପବୋର୍ଡ ରଖନ୍ତୁ । ବେଶି ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲାଗିବ ।

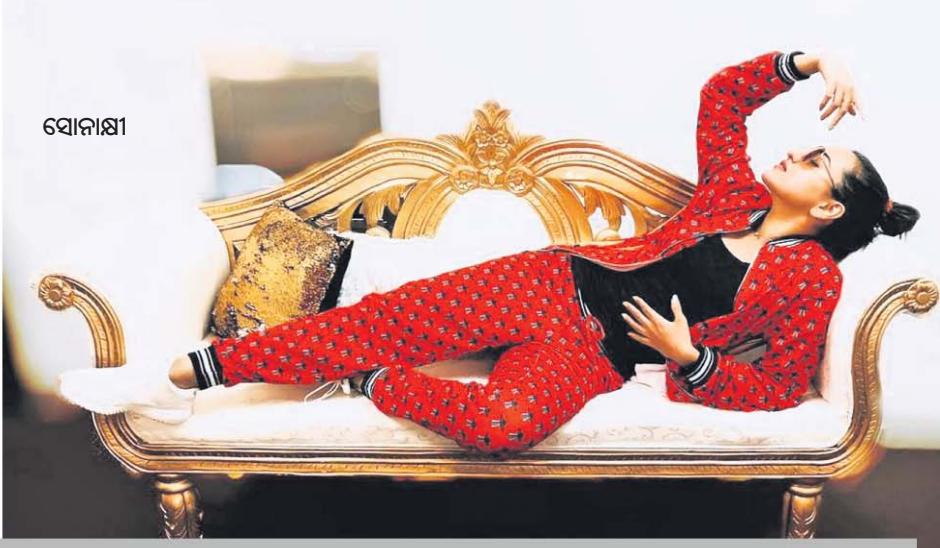
→ ହଳଦିଆ ରଙ୍ଗ ମନ ଓ ପରିବେଶକୁ ସତ୍ତେଜ ରଖିଥାଏ । ଉଦ୍ଧଳ ହଳଦିଆ କାନ୍ଦ ସହିତ ରଙ୍ଗ ଆଇନର ର ଆସବାବପତ୍ର ଖୁବ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲାଗିଥାଏ । ଏଥରେ ହାଲକା ହଳଦିଆ ରଙ୍ଗର ତତ୍ତ୍ଵ ବୁଣା ପରଦା ବି ବେଶ ଭଲ ଲାଗିବ ।

→ ଛୋଟ ପିଲାଙ୍କ ରୁମ୍ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଆସବାବପତ୍ରରେ କାର୍ବୁନ୍ ଲଗାଇପାରିବେ । ଏହି ରୁମ୍ଟି ସବୁବେଳେ କଲାରପୁଲୁ କରନ୍ତୁ ।

→ ଗାଢ଼ ରଙ୍ଗର ବ୍ୟବହାର ପରିବେଶକୁ ନିଷାତି ବଦଳାଇ ଦେଇଥାଏ । ତେଣୁ ରୁମରେ ଯଦି ଗାଡ଼ ରଙ୍ଗ ଲଗାଉଛନ୍ତି ତାହେଲେ ଆସବାବପତ୍ରକୁ ଏହାର ବିପରୀତ ରଙ୍ଗ କିମ୍ବା ହାଲକା ରଙ୍ଗର କରନ୍ତୁ । ଏସବୁପରେ ବି ନିଜର ରୁଚି ଓ ଘରର ପରିବେଶକୁ ଦୁଷ୍ଟିରେ ରଖି ଘରକୁ ଏମିତି ସଜାନ୍ତ ଯେମିତି ଘରକୁ ପରିବାରେ ଆପଣଙ୍କ ମନକୁ ଶାନ୍ତ ଲାଗିବ ।

—ସ୍ଵିରଧା ତ୍ରୀପାୟୀ, ପୁଣେ, ମହାରାଷ୍ଟ୍ର

ସୋନାକ୍ଷୀ

କଥା ପୁଣ୍ଡ ସର୍ଷଠ

ସୋନାକ୍ଷୀ ସିନ୍ହାଙ୍କ ବଳିଉଡ଼ ଜ୍ୟାରିଯର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ‘ଦବଙ୍କ’ରୁ । ଏହାର ନାମକ ସାଙ୍ଗିଥିଲେ ସଲମାନ ଖାଁ । ଆଉ ସେତେବେଳେ ପିଲ୍ଲଟି ସୁପରହିଟ ହୋଇଥିଲା । ହେଲେ ଏହାର ଶୁଟିଂ ପୁର୍ବରୁ ସୋନାକ୍ଷୀଙ୍କ ବେଶ ଖାଲ ବୁହାଇବାକୁ ପଢ଼ିଥିଲା । କାରଣ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ଓଜନ ଅଧିକ ଥିଲା । ତେଣୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ତାଙ୍କ ପ୍ରଥମେ ଓଜନ କମାଇବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ । ଆଉ ଏଥିପାଇଁ ତାଙ୍କ କେତେଦିନ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ଜାଣନ୍ତି ? ଦିନ ନୁହେଁ,

ଓଜନ କମାଇବା ଲାଗି ସୋନାକ୍ଷୀ ଦୀଘ ଦୁଇବର୍ଷ ଧରି ପରିଶ୍ରମ କରିଥିଲେ । ଆଉ ଶେଷରେ ତାଙ୍କର ଓଜନ ୫୦ କିଗ୍ରାରୁ ୩୦ କିଗ୍ରାକୁ କମିଯାଇଥିଲା । ‘ସେହି ଦୁଇବର୍ଷକୁ ମୁଁ କଦାପି ଭୁଲି ପାରିବି ନାହିଁ । କାରଣ ମୋତେ ଯେମିତି ହେଲେ ଓଜନ କମାଇବାର ଥିଲା । ତେଣୁ ଡାଏଟିଂ ସହ ଏହୁରସାଇଜ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଥିଲା । ତା’ପରେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋ ପିରାରକୁ ନେଇ ମୁଁ ବେଶ ସଚେତନ । ଏହୁରସାଇଜ ଏବଂ ଡାଏଟିଂ ମୋ ଲାଇଫର ଏକ ଅଙ୍ଗ ପାଇଁ ଯେତେବେଳେ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ଜାଣନ୍ତି ? ଦିନ ନୁହେଁ,

ଡେଟ୍ ପାଇଁ

ଆର୍ତ୍ତନ କମ୍ପୁଟର ଖୁସି ଏବେ କହିଲେ ନ ସରେ । କାରଣ କେବିତ ରିପୋର୍ଟ ନେଗେଟିଭ ବାହାରିବା ପରେ ସେ ନିକଟରେ ଶୁଟିଂରେ ଯୋଗ ଦେଇଛନ୍ତି । ହେଲେ ତା’ଏହ ତାଙ୍କ ହାତରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଫର ପରେ ଅଫର । ହେଲେ କ’ଣ ହେବ ? ସେହି ପିଲ୍ଲଟିକର ଶୁଟିଂ ପାଇଁ ଡେମ୍ ସମୟା ଭାବରେ ଠିଆ ହୋଇଛି । ଏ ନେଇ ଅର୍ତ୍ତନ କହନ୍ତି, ‘ନିକଟରେ ମୁଁ ତିମୋଟି ପିଲ୍ଲ ସାଇନ କରିଛି । ଅବଶ୍ୟ ଦୁଇଟି ହିମେମାର ଶୁଟିଂ ଏଇ ମାସେ ଦୁଇମାସ ଉଚିତରେ ଆରମ୍ଭ ହେବ । ହେଲେ ମୋର ଏବେ ମୁଖ୍ୟ ସମୟା ହୋଇଛି ତେବେ । କାରଣ କରୋନା ପାଇଁ ଶୁଟିଂ ବନ୍ଦ ଥିଲା । ଏବେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ତେଣୁ କେଉଁ ପିଲ୍ଲ ପାଇଁ କେତେବେଳେ ସମୟ ଦେବି ସେ ନେଇ ମୁଁ ବୋଲିକିରେ ପଢ଼ିଥାଇଛି । ହେଲେ ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ଏପରି ସମୟାର ସମାଧାନ ଶୀଘ୍ର ହୋଇଯିବ । ଶୁଟିଂ ଆରମ୍ଭ ହେବାକୁ ଥିବା ନୁଆ ସିନେମାଦ୍ୱାରର ପ୍ରଯୋଜକଙ୍କୁ ସମୟ ମାରିଛି । ଆଉ ଯଦି ସେମାନେ ଏଥିରେ ରାଜୀ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ମୁଁ ତେବେ ଆଜଙ୍କଷ କରି ଶୁଟିଂ ପାଇଁ ବାଲୁ ରଖିବି । ହେଲେ ଏଥିପାଇଁ ମୋ ପାଇଁ ପାଇଁ ଆଗେଇବାକୁ ପଢ଼ିବାକୁ ପଢ଼ିବ ।’ ଦେଖାଯାଉ, ଏପରି ସମୟାର ସମ୍ମାନ ଅର୍ଜନ କିପରି କରୁନ୍ତି ।

ଅନୁତାପ କରୁନ୍ତି ଜାହନୀ

ଜାହନୀ କମ୍ପୁଟର ଏବେ ପୁରୁଣା କଥାକୁମନେ ପକାଇ ଅନୁତାପ କରୁନ୍ତି । ତାହା କ’ଣ ଜାଣନ୍ତି ? ବଲିଉଡ଼ରେ ଏଣ୍ଟି କରିବା ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କୁ ଏକ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ସୁଯୋଗ ମିଳିଥିଲା । କଥା କ’ଣ କି ସେତେବେଳେ ଏକ ତାମିଲ ପିଲ୍ଲରେ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ଜାହନୀଙ୍କ ଯୋଗାଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା । ମୁଁ ସେଥେରେ ନାଯିକା ଭୁଲିକାରେ ଅଭିନୟ କରିଥାଆନ୍ତେ । ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଏ.ଆର.ମୁହୁରୋତାସ ସେତେବେଳେ ଜାହନୀଙ୍କ ସହ ଏ ନେଇ ଦୀଘ ସମୟ ଧରି ଆଲୋଚନା କରିଥିଲେ । ହେଲେ ଫଳ କିଛି ହୋଇ ନ ଥିଲା । କାରଣ ଏହାପୂର୍ବ ବଲିଉଡ଼ରେ ଏଣ୍ଟି କରିବାକୁ ଜାହନୀ ମାଲଣ ମୋକାଖପ କରିଯାଇଥିଲେ । ତେଣୁ ସେପରି ସମୟରେ ଅନ୍ୟ ସିନେମା ସାଇନ କରିବାକୁ ଜାହନୀ ନ ଥିଲେ । ସେଥୁପାଇଁ ଏପରି ଏକ ଭଲ ଅଫର ତାଙ୍କର ହାତରେ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଏବେ ନିଜ କ୍ୟାରିଯର ସମର୍କରେ କିଛି କହିବା ସମୟରେ ସେହି ପୁରୁଣା କଥା ବିଷୟରେ ସୁନ୍ମା ଦେବାକୁ ଭୁଲି ନ ଥାନ୍ତି ଜାହନୀ ।

ଅର୍ଜନ

ଜାହନୀ

ରୋହିତଙ୍କ ପୁଣ୍ସାରେ ରଣବୀର

ରଣବୀର ସିଙ୍ଗୁ ପୁଣି ଥରେ ରୋହିତଙ୍କ ପିଲ୍ଲରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ । ଏହାପୂର୍ବରୁ ରୋହିତଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାରେ ନିର୍ଦ୍ଦିତ ‘ଶିଥ’ରେ ରଣବୀର ଅଭିନୟ କରି ବେଶ ପ୍ରଶଂସା ସାଉଁଟି ଥିଲେ । ତାହାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ତାଙ୍କର ଆଗାମୀ ସିନେମାରେ ପୁଣି ଥରେ ତାଙ୍କ ରିପିଟ କରିଛନ୍ତି । ଆଉ ଯେତେବେଳେ ରଣବୀରଙ୍କ ପାଇସରଙ୍କୁ ଏହି ଅଫର ଦିଆଗଲା, ସେତେବେଳେ ସେ ଆଖିବୁଜି ହଁ ଭରିଥିଲେ । ଏହି ପିଲ୍ଲଟି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ କମେଡ଼ିତିକ ହେବ । ଏହାର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ କାମ ତାଙ୍କ ଭୁଲିଛିଛି ଏବଂ ତୁଟ୍ଟିବି ତାଙ୍କର ପାଇସରଙ୍କ ହୋଇଲା । ଅଥବା ସିନେମା ସର୍କାରର ରଣବୀର କହନ୍ତି, ‘ରୋହିତଙ୍କ ସହ ମୁଁ ପୁଣି ଥରେ କଥା କରିବାକୁ ଯାଉଛି । ଏହି ପିଲ୍ଲଟି ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିୟ ପ୍ରଭାବିତ କରିବ ବୋଲି ମୋର ବୃଦ୍ଧ ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି । ଏ ନେଇ ରୋହିତଙ୍କୁ ଯେତେ ପ୍ରଶଂସା କରିବି ସେତେ କମ୍ ହେବ ବୋଲି କହନ୍ତି ରଣବୀର ।’

ରଣବୀର

ସ୍ତ୍ରୀ

ସ୍ତ୍ରୀ

ହୃଦୟଙ୍କା

ସୁଚନା

ଏଠାରେ ଫଂଗୋ ପ୍ରକାଶ
ପାଇବା ପାଇଁ କିଛି ଟଙ୍କା
ଦେବାକୁ ପଡ଼େନାହିଁ ।
ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ଫଂଗୋ
ହିଁ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ।

ଆପଣଙ୍କ ସୁହଁ ମତେଲ ମିରରରେ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ
ଯୋଗାଯୋଗ: ଧରିତ୍ରୀ ଛୁଟିଦିନ, ବ-୧୪ ରସୁଲଗଡ଼
ଶିଲ୍ପାଞ୍ଚଳ, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୧୦
ଫୋନ୍ ନଂ: (୦୬୭୪) ୨୫୮୦୧୦୧
ଫଂଗୋ ବୌଜମ୍ୟ: ଓଡ଼ିଶା ପ୍ର୍ୟାଶନ ଭିଲ୍ଲୀ

ଶୋଇଛୁ

ପପୁ ବିଜ୍ଞାନ କ୍ଲ୍ଯାସରେ ଶୋଇପଡ଼ିଥାଏ ।
ଏହାଦେଖୁ ଶିକ୍ଷକ ରାଗିକି- ପପୁ ଭୁ କ'ଣ
କ୍ଲ୍ଯାସରେ ଶୋଇଛୁ ?
ପପୁ- ନାହିଁ ସାର ଶୋଇ ନ ଥିଲି ।
ଶିକ୍ଷକ- ଆଉ କ'ଣ କରୁଥିଲୁ ?
ପପୁ- ସାର, ମାଧାକର୍ଷଣ ଶକ୍ତି ଯୋଗୁ
ମୋ ମୁଣ୍ଡଗ ଶାଶି ହୋଇ ଚେବୁଳରେ ଲାଗି
ଯାଇଥିଲା ।

ବାସନ

ସ୍ଵାମୀ ସ୍ତ୍ରୀ ଖାଇଥିଲେ । ସ୍ଵାମୀ ଖାଇ
ସାରିବା ପରେ ପୁଣ୍ଡ ଧୋଇଦେଲେ ।
ସ୍ତ୍ରୀ- ସାରିଦେଲ ମୋ' ଲଜ୍ଜା
ମହତ ।
ସ୍ଵାମୀ- କାହିଁ କ'ଣ ହେଲାକି ?
ସ୍ତ୍ରୀ- ଆମେ ଏବେ ଘରେ ନାହିଁ
ହୋଇଲରେ ଅଛୁ ।

ଲୋଗାକୋଚା

ମୁନି ମା'ଙ୍କୁ- ମାମା ତମେ ଆଇରନ୍ କାହିଁକି
କରୁଛ ?
ମା'- କପତାରେ ହେଲଥୁବା ଲୋଗାକୋଚା
ସିଧା କରିବାପାଇଁ ।
ମୁନି- ମତେ ଚିକେ ଆଇରନ୍ ବକ୍ତ୍ବ ଦେଲେ ।
ମା'- କାହିଁକି ?
ମୁନି- ଜେଜେମା' ମୁହଁ କେତେ
ଲୋଗାକୋଚା ହେଲଯାଇଛି । ଚିକେ
ଆଇରନ୍ କରି ସିଧା କରିଦେବି ।

-ପ୍ରଭାଞ୍ଜନ ଦାଶ

ଯେ ଦିନ ଥିଲା ରୂକୁନା ଜେଜେବାପାଙ୍କ ବେଳେ ପୁରୋହିତ ମହାଶୟ ରୂକୁନାକୁ ଗାହଁ ବଡ଼ ପାଠିରେ କହି ଉଠିଲେ, ପାନ, ଗୋଟାପାନ ଆଣେ, ପିଣ୍ଡରେ ଲାଗିବ। ଗୋଟାପାନ ପାଇଁ ରୂକୁନା ଦୌଡ଼ିଗଲା ବଡ଼ଘରକୁ। ଜେଜେବାପାଙ୍କର ସବୁଠା ପ୍ରିୟ ବଡ଼ଘରର ଖଣ୍ଡ ତଳେ ପାନତାଳା, ପାନବୁଆ, ପିକଦାନୀ, ମସଲା ମସଲି ଡବା ସବୁ ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ଥୁଆ ହୋଇଥାଏ, ହେଲେ ସେବିନ ରୂକୁନାକୁ ହଠାତ୍ ସେ ସବୁ କିଛି ମିଳିଲା ନାହିଁ। ପାନତାଳା ଖୋକୁ ଖୋକୁ କାହାର କଳ୍ପ କଳ୍ପ କାହିବାର ସ୍ଵର ରୂକୁନାକୁ ଆଣ୍ଟୁଏୟ କରିଦେଲା। ରୂକୁନା କୁଳି ପଢ଼ି ଦେଖେ ତ ଜେଜେମା ବଡ଼ ଘରର ଗୋଟେ କଣରେ ବୁନ ଲଗେଇ ସେଥିରେ ରୂଆ, ରୁଣ୍ଡି, ଖରର, ଲବଙ୍ଗ, ରୂକୁରାତି, ଅଳେଇତ, ଧନିଆ, ପାନମହୁରି ଆଦି ସବୁ ମସଲାକୁ ସାଜେଇଦେଇ ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ପାନିଆ ପାନ ନିଜ ହାତରେ ଭାଙ୍ଗି ପାନତବାରେ ରଖିଦିବ। ନିଜେ ଖାଏ ଓ ଜେଜେ ବାପାଙ୍କୁ ଦିବ । ତା' ହାତ ଭଙ୍ଗା ପାନ ଖଣ୍ଡେ ଖାଇବା ପାଇଁ ଜେଜେବାପା ଯେପରି ଚାକକ ପରି ଚାହିଁ ରହିଥାନ୍ତି । ଜେଜେବାପାଙ୍କ ମନ ଜାଣି ଜେଜେମା' ଭାରି ସୁନ୍ଦରିଆ ପାନ ଭାଙ୍ଗିପାରେ । କଳି ଖରତା ହେଲେ ବା ଜେଜେବାପା ରାଗିଥିଲେ ନିଜ ହାତ ଭଙ୍ଗା ପାନଖଣ୍ଡେ ଦେଇ ଜେଜେବାପାଙ୍କ ମନେଇବାରେ ଜେଜେମା ଓସ୍ତାଦା । କେବଳ ସେତିକି ରୂହେଁ, ଜେଜେବାପାଙ୍କ ସାଙ୍ଗସାଥୀମାନଙ୍କ ଗହଣରେ ମଧ୍ୟ ଜେଜେମା'ର ହାତଭଙ୍ଗା ପାନର ବେଶ ଆଦରା । କିଛି ଦିନ ତଳେ

ପାନ

ବଦଳରେ ପାଠିରୁ ଚାଲି ଆସୁଥିଲା ଲାକର ଦୁର୍ଗନ୍ଧ, ଯାହାକି ଅସ୍ଵାଭାବିକ କରିଦେଉଥିଲା ରୂକୁନାକୁ । ରୂକୁନା ଜାଣେ ଜେଜେମା ବହୁତ ବୁଢ଼ି ହେଲେ ବି ସେ ଜେଜେବାପାଙ୍କୁ ଭାରି ଭଲ ପାଏ । ଜେଜେମା' ସବୁଦିନ ସକାଳୁ ଉଠି ପ୍ରଥମେ ପିକଦାନି ସଫା କରି ଜେଜେବାପାଙ୍କ ପାଇଁ ଅତି ସରାଗରେ ଗୋଟା ପାନରେ ବୁନ ଲଗେଇ ସେଥିରେ ରୂଆ, ରୁଣ୍ଡି, ଖରର, ଲବଙ୍ଗ, ରୂକୁରାତି, ଅଳେଇତ, ଧନିଆ, ପାନମହୁରି ଆଦି ସବୁ ମସଲାକୁ ସାଜେଇଦେଇ ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ପାନିଆ ପାନ ନିଜ ହାତରେ ଭାଙ୍ଗି ପାନତବାରେ ରଖିଦିବ । ନିଜେ ଖାଏ ଓ ଜେଜେ ବାପାଙ୍କୁ ଦିବ । ତା' ହାତ ଭଙ୍ଗା ପାନ ଖଣ୍ଡେ ଖାଇବା ପାଇଁ ଜେଜେବାପା ଯେପରି ଚାକକ ପରି ଚାହିଁ ରହିଥାନ୍ତି । ଜେଜେବାପାଙ୍କ ମନ ଜାଣି ଜେଜେମା' ଭାରି ସୁନ୍ଦରିଆ ପାନ ଭାଙ୍ଗିପାରେ । କଳି ଖରତା ହେଲେ ବା ଜେଜେବାପା ରାଗିଥିଲେ ନିଜ ହାତ ଭଙ୍ଗା ପାନଖଣ୍ଡେ ଦେଇ ଜେଜେବାପାଙ୍କ ମନେଇବାରେ ଜେଜେମା ଓସ୍ତାଦା । କେବଳ ସେତିକି ରୂହେଁ, ଜେଜେବାପାଙ୍କ ସାଙ୍ଗସାଥୀମାନଙ୍କ ଗହଣରେ ମଧ୍ୟ ଜେଜେମା'ର ହାତଭଙ୍ଗା ପାନର ବେଶ ଆଦରା । କିଛି ଦିନ ତଳେ

ମା' ଆସ

ମା' ଆସ...
ସବୁ ଖାଉଁଲା ଗାଲରୁ
ଲୋତକର ଦାଗ ପୋଛି ଦେଇ,
ମେଞ୍ଚାଏ କାଶତଣ୍ଡିଆ ହସ ବିଞ୍ଚି ଦିଅ
ମା' ଆସ...
ଉଦାସିଆ ମୁହମାନଙ୍କୁ
ଦୁମ ଛାତିରେ ଆଉଜେଇ,
ଖୁସିର ସଜପୁଲ

ମଧୁମେହ କାରଣରୁ ଜେଜେବାପା ମିଠା ମସଲା ଛାତି ଦେଇଥିବାରୁ ଜେଜେମା' ମଧ୍ୟ ଆମିଠା ମସଲା ଖାଇ ନ ଥିଲା । ଠିକ୍ ଏତିକି ବେଳେ ପୁଣି ଥରେ ପୁରୋହିତ ଜଣକ ବଡ଼ ପାଠିକରି ତାକି ଉଠିଲେ, ପାନ ପାନ ଗୋଟାପାନ ଆଶ ପିଣ୍ଡରେ ଲାଗିବ । ଜେଜେମା' ରୂକୁନାକୁ ହାତ ଦେଖାଇ ଦେଲେ ଖଟ ତଳର ଗୋଟିଏ କଣକୁ ରୂକୁନା ଖଟ ତଳେ ପଶି ପାନ ଡାଲାଗା ଧୂଳି ଅଳକୁରେ ଭାଙ୍ଗି ହୋଇ ରହିଛି, ମସଲା ଡବା ସବୁ ଏଣେ ତେଣେ ପଡ଼ିଛି, ପିକଦାନିଟା ଅଣେଇ ହୋଇ ଖଟ ତଳେ ଗାତ୍ରି, ପାନ ସବୁ ଶୁଖିଲା କମା ତଳେ ରହି ଶୁଖ ଯାଇଛି, ବୋଧହୁଏ ଜେଜେବାପା ଯିବାପରେ ଜେଜେମା' ବି ସବୁ ଦିନ ପାଇଁ ପାନ ଖାଏ ଛାତି ଦେଇଛି । ଶୁଖିଲା ପାନଟିବୁ ଧରି ରୂକୁନା ଜେଜେବାପାଙ୍କ ପିଣ୍ଡ ପାଖକୁ ଯିବା ବେଳେ ଜେଜେମା' ସେମିତି ଧାର ଗଲାରେ କହି ଚାଲି ଥାଏ, ମୋ ପାନ ସାଥୀ ମତେ ଏକା କରି ଚାଲିଗଲା । ଆଉ ମୁଁ ପାନ....

-୪୪୧୦/୪୭୯୫, ଲେନ୍-୫, ମହେଶ୍ୱର କଲୋନୀ, ଚଙ୍ଗପାଣି ରୋଡ଼ ମୋ-୩୩୭୯୫୯୯୯୯୯୯୯୯

ନିର୍ବାଣ

ମନ ପଞ୍ଚରୀକୁ
ଖୋଲି ଦେଲି ଆଜି
ଯାଆରେ ଉଡ଼ି ହୁ ପକ୍ଷା
ନିର୍ବାଣ ଯେବେ
ହାତ ଠାରି ଭାକେ
କିଏ ବା ପାରିବ ରୋକି !

-ବିଷ୍ଣୁବିନ୍

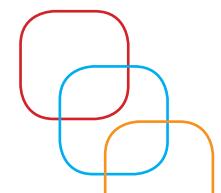
ମନୁଷ୍ୟର, ବାଜି
ମୋ : ୯୪୭୭୪୭୭୦୧୭

ତଥାପି

ଏବେ ତ ମନ୍ତ୍ରିନିକରେ ଜାବନ
ହରାଇଲି ଦୁଇକୁ
ଏ କୁଳରେ ସୋରିଷପୁଲର ହାଟ
ଆରକୁଳରେ ବାଘର ଗର୍ଜନ
ଭରାନକର ସୁଅ
କାତପାଉନି କି ଆମ୍ବଲା
ତଥାପି
ଦିଶିଯାଉଛି ବତୀଯର ଆଲୁଆ
କିଛି ଆଶା ଆଉ ଆଶ୍ୱାସନା
କିଛି ସ୍ଵପ୍ନ ଆଉ ସମ୍ବାଦନା

-ମାଞ୍ଚୁରାଣୀ ମିଶ୍ର

ହାଇଦ୍ରାବାଦ
୩୩୮୧୭୫୦୦୭

ପୁଣେଇ ଦେଇ ଯାଏ

ମା' ଆସ...
ପୁଣେଇ ଦେଇ ଯାଏ
କଣାର ଦାଗ ପୋଛି ଦେଇ,
ମାନଖଣେ ଯାଉଁଲେ ଯାଉଁଲେ,
ତହଳା ପ୍ରାଣ ମାନଙ୍କୁ
ଆନନ୍ଦରେ ଭରିଦିଅ
ମା' ଆସ...
ପୁଣେଇ ଦେଇ ଯାଏ
ଦୁମ ଛାତିରେ ଆଉଜେଇ,
ସଲଖେଇ ଦିଆ,

ମୁଣ୍ଡ ପାଇଁ ପିଲେ ଦିଆ
ବନା ଥିବ ଜଣିର ସବୁକୁ
ଆସ ମା' ଆସ...
ଆସି, ବୁଣି ଦିଆ
ଝରା ଶେପାକିର ହସ
ଜାଲିଦିଆ ଦିନ ଅନ୍ଧକାରେ
ଆଶାର ଆଲୋକ...!!
-ବିଚିତ୍ରାନନ୍ଦ ଜେନା
ସେଷତାରା, ବନ୍ଦ, ଭଦ୍ରକ

ବ୍ୟା
କ୍ରୀ
ପେ
ନ୍ଦ୍ର

ଚନ୍ଦ୍ରମାର୍ଗ ଯାପୁକ୍ଷର

ଏଇ ଦୁନିଆରେ ପ୍ରତିଭାର କିଛି ଅଭାବ ନାହିଁ । ଜଣେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତ ଏଭଳି ପ୍ରତିଭାର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଥାଅଛି ଯେ, ଲାଗେ ତାଙ୍କ ପରି ଆଉ ହିତୀୟ କେହି ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ସେମିତି ଜଣେ ପ୍ରତିଭା ହେଉଛନ୍ତି ଅମୌରୀ ମୁଲଗୋନ୍ଥ । ପେଥାରେ ସେ ଜଣେ ସେଥାଂ । ସେ ଚକୋଲେରେ ଏମିତିସବୁ ଜିନିଷ ତିଆରି କରନ୍ତି ଯାହାକୁ ଦେଖିଲେ ଲାଗେ ସେଥବୁ ଧାରୁରେ ନିର୍ମିତ ସତସତିକା କୌଣସି ଜିନିଷ । ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ୫ ପୁର ଉଚ୍ଚତା ବିଶିଷ୍ଟ ଚେଲିଦ୍ଧୋପ ହେଉଛି ଏହାର ଏକ ବଡ଼ ଉଦ୍ଦାହରଣ । ଏହି ଚେଲିଦ୍ଧୋପକୁ ଦେଖିଲେ ଯେ କେହି ଭାବିବେ ତାହା ଧାରୁରେ ତିଆରି ସତ ସତିକା ଘେଲିଦ୍ଧୋପ । କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ସେଇତମା ନୁହେଁ । ତଙ୍କ ଚେଲି ଦ୍ଧୋପର ପ୍ରତି ଅଂଶ ତିଆରି ଚକୋଲେରରେ । ହଁ, ସମସ୍ତକର ପ୍ରିୟ ଚକୋଲେରରେ ସେ ଏହାକୁ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ଖାଲି ଚେଲିଦ୍ଧୋପ ନୁହେଁ, ଅଣ୍ଣା, କିଞ୍ଚି କିଞ୍ଚି ଆରମ୍ଭ କରି ଗ୍ରାମୋଫୋନ୍, ଚେଲିଫୋନ୍, ଗୋରିଲା ଆଦିକୁ ସେ ଚକୋଲେରରେ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ଆଉ ସେବୁକ୍ଷିକ ଏତେ ବାସ୍ତବ ଲାଗେ ଯେ, ବିଶ୍ୱାସ କରିବୁଥିବା ତାହା ଚକୋଲେରରେ ତିଆରି ବୋଲି ।

କାର୍ତ୍ତୁନ କର୍ମର

ଏ ଖାଇବା ଜମା ଭଲ ଲାଗୁନି । ମୁଁ ଖାଇବିନି ।

ବୁପତାପ ଖାଇଦିଅ, ଯାକୁ ଫେସବୁକ୍ରେ
୨୦୦ ଜଣ ଲାଇକ୍ ଦେଇଛନ୍ତି ଆର
୫୦ ଜଣ ଆମକୁ ବି ଦିଅ ବୋଲି
କମେଷ ଦେଇଛନ୍ତି ।

